

אסתר עובדיה נולדה בתאריך 25 בדצמבר 1923, ביטולה, ממלכת יוגוסלביה.
אסתר נולדה למשפחה קשת יום בשכונה היהודית בביטולה. היא עבדה ככובסת במקביל ללימודיה בבית הספר היהודי והצטרפה לקן תנועת השומר הצעיר בעירה.
בשנת 1941, לאחר כיבוש יוגוסלביה בידי גרמניה הנאצית ומסירת מקדוניה לחזקת בולגריה בשל הצטרפותה להסכם התלת צדדי, שבה אסתר לביטולה והצטרפה למחתרת שפעלה בעיר.
אסתר חמקה ממצור והצטרפה לכוחות הפרטיזנים.

ב-11 במרץ, 1943, ביצעו הבולגרים אקציה בביטולה. ב-29 במרץ, נשלחו יהודי העיר והאזור ישירות למחנה ההשמדה טרבלינקה. אסתר הצליחה להימלט מהאקציה.

כשבועיים לאחר הצטרפותה לפרטיזנים, ב-25 לאפריל שנת 1943, השתתפה בהתקפת הפרטיזנים על תחנת המשטרה הבולגרית ב"כפר בוף".
שמונה שוטרי התחנה נשבו ופורקו מנשקם. זהו הרגע שבו קיבלה אסתר את הרובה הראשון שלה, שנלקח מן השוטרים. אסתר הייתה רק בת 18 בראשית הכיבוש.

במהלך שנת 1943, ניהלה יחידת הפרטיזנים של אסתר שורה של פעולות וקרבות נגד הצבא הבולגרי, גם כמו נגד כוחות צבא איטלקיים ששהו באזורים כפריים בדרום מקדוניה ובגבול אלבניה. בעכבות כניעתה של איטליה, הצליח גדוד הפרטיזנים, בו שימשה אסתר כקומיסר פוליטי (מפקדת) באחת מיחידות המשנה, לשבות גדוד של הצבא האיטלקי ולפרק אותו מנשקו.
וזהו הרגע שבו יחידת הפרטיזנים של אסתר הופכת לגדוד.
בשלב זה מתחילים העימותים האלימים עם יחידות הוורמכאט הנאצי שהגיעו לאזור. בקרבות אלה הפרטיזנים המקדונים מצליחים להסב אבדות כבדות לאויב הגרמני, הסופר 250 חללים.
באחד המארבים על שיירה גרמנית, בו משתתפת אסתר, מצליחים הפרטיזנים להרוג 15 גרמנים ולשבות 13. אחד מהם נשבה על ידי אסתר.

בסוף ינואר 1944, החליט מטה הפרטיזנים הראשי של מקדוניה על תמרון התחמקות רב היקף. הגדוד של אסתר, יחד עם מטה הפרטיזנים הראשי של מקדוניה, פתח במסע ארוך שנמשך 23 ימים בעיצומו של חורף כבד ומושלג.
ביום ה-23 למסע, אסתר, שהצטיינה בקרבות, עולה בדרגה ומתמנת לקומיסר פוליטי של גדוד פרטיזנים.
מסע הקרבות המפרך נמשך תוך שהם מתעמתים עם כוחות בולגריים. ב-26 באוגוסט, מסתערת אסתר בראש כיתת פרטיזנים על עמדות הצבא הבולגרי.
זהו הקרב האחרון שלה. כדור רצחני פוגע בראשה. בת 22 הייתה בנפילתה.

החלק בעדות שעובד לסרט מתחיל בהצטרפותה של אסתר לכוחות הפרטיזנים בו אנו רואים את ההתקפות בהן השתתפה, העלאת הדרגה שלה ומסעם של הפרטיזנים עד לקרבה האחרון של אסתר.

הסרט שלנו הוא יומן מסע. הוא נע בין אירועי הזמן של אסתר כחלק מכוחות הפרטיזנים. בתחילת הסרט, רואים את אסתר רצה ביער, נחושה אך גם עם קצת דאגה על נפשה. לאחר מכן, אנו רואים רצף אירועים מתחילתה של אסתר כפרטיזנית עד למותה באחת ממתקפותיה שהובילה כמפקדת גדוד פרטיזנים.

היה לנו חשוב לספר את סיפורה של אסתר. רצינו להעביר גבורה נשית והתמודדות עם מצבים כל כך קשים בגיל צעיר. בנוסף, רצינו להראות איך מאמציה הרבים הובילו אותה לעוד שלב משמעותי בחייה שבו היא זוכה להערכה רבה. כמו כן, רצינו להעביר באמצעות הסרט כמה ערכים שאנו יכולים ללמוד מאסתר. אנחנו יכולים ללמוד ממנה על מנהיגות, אכפתיות והקרבה עצמית.